

Se vedea sângele. Era mai întunecat decât te-ai fi așteptat. Era acolo, pe jos, în față la Chicken Joe's. Era dilu de-a dreptul.

Jordan:

— Îți dau un milion de lire dacă-l atingi.

Eu:

— N-ai un milion.

Jordan:

— O liră atunci.

Îți venea să-l atingi, dar n-aveai cum să te apropii. O panglică îți bloca drumul:

POLIȚIA. TRECEREA INTERZISĂ

Dacă treci de partea cealaltă, te faci praf și pulbere.

N-aveam voie să vorbim cu polițaiul, trebuia să se concentreze în caz că se întorcea criminalul. Vedeam că-i atârnav lanțuri de curea, dar nu-i vedeam pistolul.

Mama băiatului mort păzea sângele. Voia ca sângele să rămână la locul lui, asta era clar. Ploaia voia să vină și să spele sângele, dar ea n-avea de gând s-o lase. Nici măcar nu plângea, stătea doar țeapănă și fioroasă, de parcă treaba ei ar fi fost să pună ploaia pe fugă înapoi în cer. Un porumbel căuta ceva haleală. S-a dus direct în balta de sânge. Până și el era trist, îți dădeai seama după ochi, rozalii și morți.

Florile erau deja îndoite. Erau poze cu băiatul mort în uniforma școlară. Purta un pulover verde.

Puloverul meu e albastru. Uniforma mea e mai faină. Singura chestie nasoală e cravata, e prea aspră. Nu-mi place când sunt aspre.

În loc de lumânări erau sticle de bere și prietenii băiatului mort îi scriau mesaje. Toți ziceau că era un prieten minunat. Mai scriau ei și cu greșeli, dar nu mă deranja. Pantofii lui de fotbal erau agățați de gard, legați de șireturi. Erau Nike, aproape noi, crampoanele erau din metal și toate alea.

Jordan:

— Să-i șutesc? Ce-i mai trebuie acum?

M-am făcut că nu-l aud. Jordan nu s-ar apuca să-i fure pe bune, erau cu un milion de numere prea mari. Păreau așa părăsiți, cum atârnavu acolo. Voiam să-i port eu, dar n-aveau cum să-mi vină-n veci.

Nu prea fusesem prieten cu băiatul mort, nu ne vedeam des pentru că era mai mare și nu învățam la aceeași școală. Putea să meargă pe bicicletă fără mâini și nici măcar nu-ți doreai să cadă. În minte, m-am rugat pentru el. Ziceam doar că-mi pare rău. Altceva nu-mi aminteam. Îmi băgasem în cap că, dacă mă uitam destul de fix, sângele ar fi luat iar forma băiatului. Așa îl puteam readuce la viață. S-a mai întâmplat, acolo unde locuiam pe vremuri era un șef care și-a înviat fiul așa. Asta s-a întâmplat cu mult timp în urmă, înainte să mă nasc. Mă jur, a fost o minune. De data asta n-a mers.

I-am dat mingiuca mea. Nu mai aveam nevoie de ea, mai am cinci sub pat. Jordan i-a dat doar o pietricică pe care a găsit-o pe jos.

Eu:

— Nu se pune. Tre' să fie ceva de-al tău.

Jordan:

— N-am nimica la mine. Nu știam că tre' să aducem cadou.

I-am dat lui Jordan un pachet de caramelle cu căpșuni ca să i-l dea mortului, apoi i-am arătat cum să-și facă cruce. Ne-am făcut amândoi cruce. Tăceam amândoi chitic. Chiar părea important. Am alergat tot drumul până acasă. I-am luat-o lui Jordan înainte fără probleme. Pot să întrec pe oricine, sunt cel mai rapid din clasa a șasea. Voiam doar să nu ne ajungă moartea din urmă.

Toate clădirile de pe-aici sunt babane. Blocul meu turn e la fel de înalt ca farul din Jamestown. Sunt trei turnuri în șir: Luxembourg House, Stockholm House și Copenhagen House. Eu locuiesc în Copenhagen House. Apartamentul meu e la etajul 9 din 14. Nu-i ceva de groază, pot să mă uit de la fereastră și nici măcar nu mi se strânge stomacul. Îmi place la nebunie să merg cu liftul, asta e de groază, mai ales când ești singur. Atunci ai putea fi un spirit sau un spion. Uیți până și de mirosul de pișat, când urci așa de repede.

La poale bate vântul tare de tot, parcă-i un vârtej. Dacă stai la poale, unde turnul se înfige în pământ, și întinzi brațele, poți să te joci de-a pasărea. Simți cum încearcă vântul să te salte de la pământ, mai că zbori. Eu:

— Întinde-ți brațele mai larg!

Jordan:

— Mai larg de-atâta nu pot! Hai că-i prea pe invers, gata, nu mai fac!

Eu:

— Ba nu-i deloc pe invers, e foarte tare!

Mă jur, așa te simți cel mai viu. Numai că nu vrei să te ia vântul pe sus, că nu știi unde-o să te lase. S-ar putea să-ți dea drumul în boschete sau în mare.

În Anglia sunt o groază de cuvinte pentru orice. Dacă uiți unul, întotdeauna e altul rămas la îndemână. Așa merge foarte bine. Pe invers, stupid și nașpa înseamnă același lucru. Pișat, bere la gard și pișu înseamnă același lucru (ca și a da mâna cu primarul). Există vreun milion de cuvinte pentru bulla¹. Când m-am mutat la școala cea nouă, știi ce mi-a zis Connor Green prima dată?

Connor Green:

— Ai pix?

Eu:

— Da.

Connor Green:

— Ești sigur că ai pix?

Eu:

— Da.

Connor Green:

— Da' chiar ești sigur?

Eu:

— Așa cred.

Mă tot întreba dacă am pix. Nu se mai oprea. Până la urmă m-am enervat. După aia n-am mai fost sigur. Connor Green râdea, habar n-aveam de ce. După aia Manik mi-a zis că era o șmecherie.

Manik:

— Nu te-ntreabă dacă ai pix, te-ntreabă dacă ai penis. Așa le zice la toți. E o șmecherie.

Pare doar că zice pix, dar de fapt înseamnă penis.

Pix.

Connor Green:

— Hai că te-am făcut! Ai inghițit gargara!

Connor Green se ține tot timpul de șmecherii. Te bagă-n ceață. Asta afli din prima despre el. Măcar eu n-am pierdut. Chiar am penis. Șmecheria nu merge dacă-i adevărat.

Unii își pun rufele la uscat sau cresc flori pe balcon. Eu din al meu doar mă uit la elicoptere. Te cam ia ameteala. Nu poți să stai acolo mai mult de-un minut, că te faci țurture. L-am văzut pe X-Fire pictându-și numele pe zidul de la Stockholm House. Nu știa că-l văd. S-a mișcat iute brici, da' cuvintele tot la marele fix au ieșit. Vreau și eu să-mi scriu numele cu litere din astea mari, numai că vopseaua din spray e prea periculoasă, dacă te pătezi, nu se mai spală în veci.

Copăceii sunt toți în cuști. Au pus cuști în jurul copacilor ca să nu-i furi. Mă jur, diliu de tot. Cine-ar fi în stare să fure copaci? Cine-ar fi în stare să cresteze un băiat doar ca să pună mâna pe mâncarea lui?

¹ Penis în dialectul ghanez-englez (*n.t.*).

Când mama dă telefonul pe speaker, vocile se aud de departe. Glasul tatei are ecou, de parc-ar fi blocat într-un submarin, pe fundul mării. Îmi inchipui că mai are aer doar pentru o oră, dacă nu-l salvează cineva până atunci, s-a zis cu el. Mă apucă groaza de fiecare dată. Eu sunt bărbatul casei până evadează tata. Așa a zis și el. E datoria mea să am grijă de toate. I-am zis de porumbelul meu.

Eu:

— A zburat un porumbel pe fereastră. Lu' Lydia chiar i-a fost frică.

Lydia:

— Ce? Ba nu mi-a fost!

Eu:

— Ba i-a fost. A zis c-o ia razna de la fâlăitil ăla. A trebuit să-l prind.

Mi-am turnat niște făină în mână, iar porumbelul s-a lăsat pe ea. Îi era foame, atâta tot. L-am păcălit cu făina. Trebuie doar să mergi foarte încet, dac-o iei prea tare, porumbelul o să se sperie și o să zboare iar.

Lydia:

— Grăbește-te! O să muște pe careva!

Eu:

— Nu te prosti! Nu vrea decât să iasă. Tacă-ți gura, că-l sperii.

Gheruțele mă zgâriau pe mână ca la găini. Era minunat. L-am făcut porumbelul meu special. M-am uitat ca lumea la el ca să țin minte culorile, apoi l-am scos pe balcon, unde și-a luat zborul. Nici nu tre' să-i omori.

Tata:

— Bună treabă.

Glasul tatei zâmbea. Îmi place tare mult când zâmbește cu vocea, înseamnă că te-ai purtat frumos. N-a fost nevoie să mă spăl pe mâini după, porumbelul meu n-are microbi. Tot timpul ți se zice să te speli pe mâini. Mă jur, sunt atâția microbi aici, nici nu-ți vine să crezi! Toată lumea stă cu teamă de ei. Microbii din Africa sunt cei mai super-mortali, de-asta a fugit Vilis când am dat să-l salut, are impresia că, dacă trage în plămâni microbii mei, o să moară.

Nici nu știam c-am adus microbi cu mine. Nu-i simți și nu-i vezi, nimic. Adjei², microbii sunt foarte șmecheri! Ce-mi pasă mie că mă urăște Vilis, la fotbal joacă murdar și nu-mi pasează nicio-dată mingea.

Lui Agnes îi place la nebunie să facă bulbuci de scuipat. I se dă voie încă pentru că e doar un bebe. Eu chiar vreau să facă la greu. Câte are chef, la nesfârșit.

Eu:

— Bună, Agnes!

Agnes:

— O!

Mă jur pe Dumnezeu, când te salută Agnes, îți țiue urechile ca un clopot diliu! Îți place oricum de mori. Când Agnes ne salută, mama plânge și râde, amândouă odată, numai ea poate să facă așa ceva, din câți oameni cunosc. Agnes n-a putut să vină cu noi, pentru că mama tre' să muncească tot timpul. Are grijă de ea bunica Ama. Numai până vinde tata tot din prăvălie, după aia o să mai cumpere niște bilete și o să fim iar împreună cu toții. Nu-s decât două luni de când am plecat, abia după un an începi să-i uiți. N-o să dureze atâta.

Eu:

— Poți să zici Harri?

² Exclamație în dialectul ghanez, echivalentul aproximativ al românescului „aoleu“ (n.t.).

Tata:

— Încă nu. Mai las-o.

Eu:

— Ce face?

Tata:

— Face bulbuci. Mai bine te duci.

Eu:

— Bine. Să vii încoace repede. Adu niște Ahomka, aici nu se găsește. Te iubesc.

Tata:

— Te iu

Aici s-a terminat cartela. Urăsc când se întâmplă așa. Mereu rămâi șocat, chiar dacă se întâmplă așa de fiecare dată. E ca noaptea, când mă uit la elicoptere și brusc nu se mai aud, de fiecare dată mă gândesc c-o să mi se prăbușească în cap. Mă jur, când pornește iar motorul, e așa o ușurare!

Am văzut un mort pe bune. S-a întâmplat în locul în care locuiam pe vremuri, la piața din Kaneshie. A călcat-o un trotro³ pe o vânzătoare de portocale, n-a văzut nimeni când a venit. Mi-am imaginat că toate portocalele care se rostogoleau în toate părțile erau amintirile ei fericite și căutau să se lipească de cineva nou, ca să nu se irosească. Lustragii au încercat să șterpească o parte din portocalele care n-au nimerit sub roți, dar tata și încă un om i-au convins să le pună înapoi în coșul femeii. Lustragii ar trebui să știe că nu se face să furi de la morți. E de datoria celui drept să le arate nelegiuitorilor calea cea bună. Trebuie să-i ajuți când poți, chiar dacă nu vor. Au doar impresia că nu vor, dar de fapt vor. Ești virtuos doar dacă poți să cânti toate imnurile bisericesti fără să te uiți la cuvinte. Numai pastorul Taylor și domnul Frimpong sunt în stare de-așa ceva și amândoi sunt foarte bătrâni. Domnul Frimpong e așa bătrân, că are păianjeni în urechi, i-am văzut cu ochii mei.

³ Un autocar.

La biserică am rostit o rugăciune specială pentru băiatul mort. Ne-am rugat ca sufletul lui să fie purtat în brațele Domnului și ca Domnul să înmoaie inima ucigașilor, ca să se predea. Pastorul Taylor a avut un mesaj special pentru toți copiii. A spus că, dacă știm pe cineva care are cuțit, să zicem.

Lydia curăța bame să facă fufu⁴.

Eu:

— Ai cuțit! Te zic!

Lydia:

— Mă lași? Cu ce vrei să-i curăț, cu lingura?

Eu:

— Poți să-i cureți cu răsufierea. Ca un balaur.

Lydia:

— Tu ai răsufiere de câine. Iar ai dat limbi în fund?

Ăsta e jocul nostru preferat, să vedem care din noi doi e în stare de cea mai mare jignire. De obicei eu câștig. Până acum conduc cu o mie de puncte, iar Lydia n-are decât două sute. Jucăm doar când nu ne aude mama. M-am înțepat singur cu furculița. Doar în braț. Voiam să văd cât de tare doare și cât durează găurile. Aveam de gând să le zic tuturor că erau un semn fermecat din naștere și care înseamnă că pot să citesc gândurile. Dar au dispărut după un minut. Oricum, mă durea ca naiba.

Eu:

— Mă întreb cum o fi să te cresteze careva pe bune. Oare vezi stele?

Lydia:

— Chiar vrei să afli?

Eu:

— Șau foc. Pun pariu că vezi foc.

Mustangul meu are foc. Am patru mașini: un Mustang, o broscuță, un Lexus și un jeep Suzuki. Cel mai fain e Mustangul, e super-tare. E albastru cu flăcări pe capotă, iar flăcările sunt în

⁴ Piure.